

- Но този спор не се ли уреди най-сетне?

Логотетът поклати глава.

- Изглежда, че не. Много месеци наред прахторите са изпраждали оплаквания, ала те не са били взимани под внимание от тоя, който ги е получавал. Тогава те изпратили молба до най-високия си началник, но той не им отговорил.

Царят се навъси. Прехапа устни, в очите му мина светкавица.

- Друго?

- Аподохаторът в село Батшово, край Росица, запитва защо се е увеличил комодът за тия, които дават данък в жито и вино.

- Какво значи това?

- Това значи, че комодът не е увеличен по закона, а пък се събира в по-голям размер. Надвзетото отивало в неизвестни ръце. От същото се оплакват и хората на много селища между Хема и Истъра.

- А кефалиите все благоразумно мълчат и не долагат нищо! Кой беше кефалия на Ловечката хора? Севаст Ханко или севаст Батул?

- Севаст Ханко.

- Не разпита ли за тази работа по-подробно?

Логотетът бавно се изчерви. Пот изби по челото му. Все пак истината трябваше да се каже.

- Изпитах всичко. Севаст Ханко не смее да се оплаче, понеже високият началник бил приятел на царство ти. А пък севаст Черноглав привнал направо, че делят всичко с ...

- Протосеваста, нали?

Иоан Асен скочи, подпря се на масата, приближи лице до лицето на логотета.

- Защо не отговарям?

Григорий въздъхна, сведе очи. Кимна с глава.

- Протосеваст Приязд приемал всичкия надвзет комод и го делял с кефалиите. Тия, които отказвали, той сменял с нови. Тия, които се оплаквали,